KOHTUJURISTI ETTEPANEK

F. G. JACOBS

esitatud 17. novembril 2005 [1]

1. Käesolevas asjas on Gerechtshof te 's-Hertogenbosch ('s-Hertogenboschi piirkondlik apellatsioonikohus) küsinud, kas ühenduse õigus välistab selle, et Madalmaad nõuavad sotsiaalkindlustusmaksete tasumist Madalmaades asuva äriühingu poolt Belgias elavale Madalmaade kodanikule makstava intressitulu pealt, kui selle kodaniku suhtes kuuluvad määruse nr 1408/71 alusel kohaldamisele nii Madalmaade kui Belgia sotsiaalkindlustusalased õigusnormid. [2]

2. Kõnealune küsimus tõusetus L. H. Piatkowski ja pädeva maksuasutuse inspektori (edaspidi „inspektor") vahelises vaidluses.

Asjaomased ühenduse õigusnormid

3. Määruse nr 1408/71 II jaotis sisaldab rea kollisiooninorme, mille eesmärk on määrata kindlaks sotsiaalkindlustusalased õigusnormid, mida kohaldada kõnealuse määruse reguleerimisalasse kuuluvate isikute suhtes. Kõnealuste normide aluseks on põhimõte, et töötaja või füüsilisest isikust ettevõtja suhtes kohaldatakse korraga ainult ühe liikmesriigi õigusnorme (üheainsa liikmesriigi õigusnormide kohaldamise põhimõte). Niisiis on määruse nr 1408/71 artikli 13 lõikes 1 sätestatud järgmine üldreegel:

„Vastavalt artiklitele 14c ja 14f alluvad isikud, kelle suhtes käesolevat määrust kohaldatakse, ainult ühe liikmesriigi õigusaktidele. Kõnealused õigusaktid määratakse kindlaks vastavalt käesoleva jaotise sätetele."

4. Üheainsa liikmesriigi õigusnormide kohaldamise põhimõtet kohaldatakse isikute

1 — Algkeel: inglise.

2 — Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35). Määruse tekst selle muudetud kujul on esitatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 118/97, millega muudetakse ja ajakohastatakse määrust nr 1408/71 (EÜT 1997, L 28, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 3), lisa A I osas. Käesolevas asjas vaatluse all olevaid sätteid muudeti veelgi (kuigi muudatus ei ole oluline) nõukogu 29. juuni 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 1606/98 (EÜT L 209, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 308), mis jõustus 25. juulil 1998.

suhtes, kes töötavad kahes või enamas liikmesriigis,[3] isikute suhtes, kes tegutsevad füüsilisest isikust ettevõtjana kahes või enamas liikmesriigis[4] ja (üldreeglina) isikute suhtes, kes on töötajad ühes liikmesriigis ja tegutsevad füüsilisest isikust ettevõtjana teises liikmesriigis.[5]

5. Nagu artikli 13 lõike 1 sõnastusest nähtub, sisaldab II jaotis vaid kaks erandit kõnealusest põhimõttest.

6. Artikkel 14f puudutab ametnikke, kes töötavad samaaegselt kahes või enamas liikmesriigis; käesolevas asjas ei ole küsimus selles.

7. Artikli 14c punkt a sätestab üldreegli, mille alusel kohaldatakse isiku suhtes, kes samaaegselt töötab ühe liikmesriigi territooriumil ja tegutseb füüsilisest isikust ettevõtjana teise liikmesriigi territooriumil, selle liikmesriigi õigusakte, mille territooriumil ta töötab.

8. Artikli 14c punkt b täpsustab kõnealust reeglit teatavate juhtude osas. Artikkel 14c sätestab:

„Isiku suhtes, kes samaaegselt töötab ühe liikmesriigi territooriumil ja tegutseb füüsilisest isikust ettevõtjana teise liikmesriigi territooriumil, kehtivad:

[...]

b) VII lisas märgitud juhtudel:

— liikmesriigi õigusaktid, mille territooriumil ta töötab [...] ning

— liikmesriigi õigusaktid, mille territooriumil ta tegutseb füüsilisest isikust ettevõtjana [...]."

3 — Määruse nr 1408/71 artikli 14 lõige 2.
4 — Määruse nr 1408/71 artikli 14a lõige 2.
5 — Määruse nr 1408/71 artikli 14c lõike 1 punkt a.

9. Määruse nr 1408/71 VII lisas on nimetatud juhtumid, mille puhul kohaldatakse isiku suhtes korraga kahe liikmesriigi õigusakte:

„1. Juhul kui isik tegutseb füüsilisest isikust ettevõtjana Belgias ja teeb tasulist tööd mõnes teises liikmesriigis."

Asjaomased siseriiklikud õigusnormid

10. Käesoleva kohtuasja asjaolude toimumise ajal oli Madalmaade sotsiaalkindlustusalastes õigusaktides sätestatud, et mitteresident, kes on kohustatud maksma Madalmaades töötamise korral tulumaksu, on sundkorras kindlustatud Madalmaade nelja üldise sotsiaalkindlustusskeemi alusel. [6]

11. Selline isik pidi tasuma ka sotsiaalkindlustusmakseid. [7]

12. Mitteresidentide sotsiaalkindlustusmaksete suurus määrati kindlustatud isiku maksustatava siseriikliku tulu alusel Wet op de inkomstenbelasting'i (1964. aasta tulumaksuseadus) tähenduses. [8]

13. Maksustatav siseriiklik tulu määratleti kui siseriiklik brutotulu, [9] mis omakorda määratleti kui kogu tulu, mis hõlmab i) palgatulu ja ii) netotulu, mis tuleneb nõuetest Madalmaades asuva äriühingu vastu, kui võlausaldajal on selle äriühingu suhtes oluline huvi määratletud tähenduses ning kui see huvi ei kuulu teise äriühingu varade hulka. [10]

14. Residentide sotsiaalkindlustusmaksete suurus määrati aga kindlustatud isiku kogutulu alusel Wet op de inkomstenbelasting'i tähenduses.

6 — Algemene Ouderdomswet'i (üldine vanaduspensioni seadus) artikli 6 lõike 1 punkt b ja Algemene Nabestaandenwet'i (üldine toitjakaotuspensioni seadus), Algemene Kinderbijslagwet'i (üldine peretoetuste seadus) ja Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten'i (meditsiiniliste erikulude üldise kindlustuse seadus) vastavad sätted.

7 — Wet financiering volksverzekeringen'i (seadus sotsiaalkindlustuse rahastamise kohta) artikkel 6.

8 — Wet financiering volksverzekeringen'i artiklid 7 ja 8.

9 — Wet op de inkomstenbelasting'i artikli 48 lõige 3.

10 — Wet op de inkomstenbelasting'i artikli 49 lõike 1 punkti c alapunktid 1 ja 4.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

15. Eelotsustaotluse esitanud kohus selgitab põhikohtuasja tausta järgmiselt.

16. L. H. Piatkowski, kellel on Madalmaade kodakondsus, elas Madalmaades 1996. aastani, mil ta asus elama Belgiasse. Ta elas Belgias kogu 1998. aasta ja töötas sel ajal nii Madalmaades kui Belgias.

17. Madalmaades töötas ta Madalmaades asuva äriühingu Vanderheide Beheer BV (edaspidi „Vanderheide") direktorina. Vanderheide kuulub 100% ulatuses Belgia äriühingule Marlon NV, mille osad kuuluvad L. H. Piatkowskile ja tema abikaasale. L. H. Piatkowski Vanderheidest saadud palk tuleb Madalmaades maksustada kui palgatulu; niisiis oli ta Madalmaade sotsiaalkindlustusalastes õigusaktides sätestatud sundkorras kindlustatud isik ja pidi seega tasuma kindlustusmakseid.

18. Belgias töötas L. H. Piatkowski ühe või mitme Belgias asuva äriühingu juhina. Belgia sotsiaalkindlustusalaste õigusaktide tähenduses käsitleti tema tegevust muu kui palgatööna.

19. L. H. Piatkowskile kuulus nõudeõigus Madalmaades asuva äriühingu DuvedeC BV vastu, mille aktsiakapitalist kuulus 41% Vanderheidele. 1998. aastal sai L. H. Piatkowski kõnealuse nõude pealt intresse. Kuna intressid vastasid Wet op de inkomstenbelasting'i artikli 49 lõike 1 punkti c alapunktis 4 sätestatud tingimustele,[11] kuulusid need Madalmaade õiguse kohaselt L. H. Piatkowski maksustatava siseriikliku tulu hulka.

20. Seetõttu arvas inspektor intressid maksubaasi, et arvutada sotsiaalkindlustusmaksed, mida L. H. Piatkowski peab 1998. aasta eest Madalmaades tasuma.

21. Kõnealuse aasta kohta Belgias L. H. Piatkowski sotsiaalkindlustusmakseid arvutades ei võetud intresse arvesse.[12]

22. L. H. Piatkowski on seisukohal, et vastavalt määrusele nr 1408/71 kuulub intressidelt sotsiaalkindlustusmakse kogumine tema elukoha tõttu Belgia pädevusse.

11 — Vt punkt 13.

12 — Komisjoni sõnul käsitletakse võlaintressi Belgias isiklikelt asjadelt saadava tuluna ja seda ei arvestata sotsiaalkindlustusmaksete arvutamisel, mis põhineb vaid teenitud tulul.

23. Eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb määruse nr 1408/71 artikli 14c punkti b õiges tõlgendamises. Seetõttu on ta menetluse peatanud ja esitanud Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas ühenduse õigus, eelkõige õigus liikumisvabadusele ja määruse nr 1408/71 (1998. aasta redaktsioon) artikli 14c punkt b välistavad selle, et Madalmaad nõuavad sotsiaalkindlustusmaksete tasumist Madalmaades asuva äriühingu poolt Belgias elavale kodanikule makstava intressitulu pealt, kui selle kodaniku suhtes kuuluvad kohaldamisele määruse nr 1408/71 artikli 14c punkti b alusel koostoimes selle määruse VII lisa punktiga 1 nii Madalmaade kui Belgia sotsiaalkindlustusalased õigusnormid?"

24. Kirjalikud märkused esitasid Madalmaade valitsus ja komisjon. Kohtuistungi korraldamist ei ole taotletud ja kohtuistungit ei ole korraldatud.

Hinnang

25. Nii Madalmaade valitsus kui komisjon väidavad, et eelotsuse küsimusele tuleks vastata eitavalt. Olen samal arvamusel.

Kohaldatavad õigusnormid

26. Esmapilgul tundub, et asjaolud kuuluvad otse artikli 14c punkti b reguleerimisalasse: L. H. Piatkowski „samaaegselt töötab ühe liikmesriigi territooriumil ja tegutseb füüsilisest isikust ettevõtjana teise liikmesriigi territooriumil", nagu on üldiselt nõutud artiklis 14c, ning eelkõige „tegutseb füüsilisest isikust ettevõtjana Belgias ja teeb tasulist tööd [mõnes teises] liikmesriigis" VII lisa tähenduses, nagu on nõutud artikli 14c punktis b.

27. Sellisel juhul sätestab artikli 14c punkt b, et tema suhtes kohaldatakse mõlema asjaomase liikmesriigi õigusakte erandina määruse nr 1408/71 artikli 13 lõikes 1 toodud üldreeglist, mille kohaselt kõnealuse määruse reguleerimisalasse kuuluva isiku suhtes kohaldatakse ainult ühe liikmesriigi õigusakte.

28. Käesolevat asja võib vaadelda selliste varasemate kohtuasjade valguses, milles on Euroopa Kohtul palutud tõlgendada artikli 14c punkti b.[13] Kõigis kõnealustes kohtuasjades oli küsimus selles, kas kindlustatud

13 — 30. jaanuari 1997. aasta otsus kohtuasjas C-340/94: De Jaeck (EKL 1997, lk I-461); 30. jaanuari 1997. aasta otsus kohtuasjas C-221/95: Hervein ja Hervillier (EKL 1997, lk I-609) (kohtuasi Hervein I) ja 19. märtsi 2002. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-393/99 ja C-394/99: Hervein jt (EKL 2002, lk I-2829) (kohtuasi Hervein II).

isikult võib L. H. Piatkowskiga sarnases olukorras asjaomase sätte alusel seaduslikult nõuda sissemakse tegemist kahte eraldiseisvasse sotsiaalkindlustusskeemi. Kohtuasjades De Jaeck ja Hervein I väideti, et äriühingu direktorid olid tegelikult füüsilisest isikust ettevõtjad, kuigi asjaomane liikmesriik [14] oli nad liigitanud töötajaks; määruse nr 1408/71 artikli 14a lõike 2 [15] alusel kuulusid hagejad kõigis neis kohtuasjades vastavalt vaid elukohaliikmesriigi sotsiaalkindlustusalaste õigusaktide kohaldamisalasse. Euroopa Kohus otsustas kõigis neis kohtuasjades, et kohaldades artikleid 14a ja 14c, „viidatakse mõisteid „töötaja" ja „füüsilisest isikust ettevõtja" kasutades tegevustele, mis on sellisena määratletud selle liikmesriigi sotsiaalkindlustusalastes õigusaktides, mille territooriumil need tegevused toimuvad". Kohtuasjas Hervein II väitsid hagejad, et artikli 14c punkt b (sel ajal artikli 14c lõike 1 punkt b) [16] ja VII lisa on vastuolus EÜ artiklitega 39 ja 43, kuna nendes on sätestatud, et isikud, kes töötavad ühes liikmesriigis ja tegutsevad füüsilisest isikust ettevõtjana teises liikmesriigis, kuuluvad nende mõlema liikmesriigi õigusaktide kohaldamisalasse. Euroopa Kohus ei nõustunud kõnealuse väitega.

29. Käesolevas asjas ei eita L. H. Piatkowski asjaolu, et ta kuulub kahe erineva sotsiaalkindlustusskeemi alla, kuid ei nõustu sellega, et just Madalmaad, mitte Belgia, soovib intressid maksubaasi arvata. L. H. Piatkowski leiab, et see on ühenduse õigusega vastuolus.

30. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et artikli 14c punkti b esialgse sõnastuse kohaselt [17] oli võimalik samaaegselt kohaldada mõlema asjaomase liikmesriigi õigusakte, „mis on seotud tema territooriumil toimuva tegevusega"; kõnealuse sõnastuse kohaselt võib kumbki liikmesriik koguda kindlustusmakseid vaid oma territooriumil teenitud tulu pealt. [18] Eelotsusetaotluse esitanud kohus on nõus, et artikli 14c punkti b praegune redaktsioon ei sisalda vastavat sätet, kuid märgib, et määruse nr 3811/86 [19] — millega kõnealune redaktsioon 1. jaanuarist 1987 kehtestati — põhjendustes ei ole ühtegi viidet kavatsuse kohta teha olulisi muudatusi. Kui artikli 14c punkti b praegust redaktsiooni tuleks kohaldada eelnevaga samadel alustel, tuleks käesolevas asjas otsustada, kas intressid olid Belgias või Madalmaades saadud tulu.

14 — Kohtuasjas De Jaeck Madalmaad ja kohtuasjas Hervein I Prantsusmaa.

15 — Milles on peamiselt sätestatud, et isiku suhtes, kes tegutseb füüsilisest isikust ettevõtjana kahe või enama liikmesriigi territooriumil, millest ühes ta elab, kehtivad elukohaliikmesriigi õigusaktid.

16 — Lisati nõukogu 12. mai 1981. aasta määrusega (EMÜ) nr 1390/81, millega laiendatakse määruse nr 1408/71 kohaldamisala nii, et see hõlmaks füüsilisest isikust ettevõtjaid ja nende pereliikmeid (EÜT L 143, lk 1; ELT eriväljaanne 05/01, lk 222).

17 — Vt 16. joonealune märkus.

18 — 13. joonealuses märkuses viidatud otsus kohtuasjas De Jaeck, punkt 40.

19 — Nõukogu 11. detsembri 1986. aasta määrus (EMÜ) nr 3811/86, millega muudetakse määrust nr 1408/71 (EÜT L 355, lk 5).

31. Nagu märgib Madalmaade valitsus käesolevas asjas, kaotas väljend „mis on seotud tema territooriumil toimuva tegevusega" asjaomase sätte sõnastuse muutmisel siiski tähenduse. Artikli 14c lõike 1 punkti b esialgne sõnastus oli järgmine:

„Isiku suhtes, kes samaaegselt töötab ühe liikmesriigi territooriumil ja tegutseb füüsilisest isikust ettevõtjana teise liikmesriigi territooriumil, kehtivad:

[...]

b) VII lisas nimetatud juhtudel iga liikmesriigi õigusaktid, mis on seotud tema territooriumil toimuva tegevusega."

32. Muudetud redaktsioonist tuleneb nüüd siiski VII lisas nimetatud juhtude osas kindlalt, et kindlustatud isiku suhtes kohaldatakse töötamisega seoses selle liikmesriigi õigusnorme, kus ta töötab, ja füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemisega seoses selle liikmesriigi õigusnorme, kus ta tegutseb.

33. Niisiis olen endiselt seisukohal, mida väljendasin ettepanekus kohtuasjas Hervein II ja mille kohaselt asjaolu, et väljend „mis on seotud tema territooriumil toimuva tegevusega" eemaldati artikli 14c lõike 1 punkti b sõnastusest kõnealuse sätte muutmisel määrusega nr 3811/86, ei mõjuta sätte sisulist tähendust. [20] See tähendab siiski vaid seda, nagu ma ka kohtuasjas Hervein II märkisin, et artikli 14c punkti b reguleerimisalasse kuuluvatelt isikutelt ei saa nõuda makse tasumist *ühe ja sama tulu pealt* enam kui ühes liikmesriigis. [21] See on määruse nr 1408/71 aluspõhimõte. [22] Käesolevas asjas puudub viide sellisele makse kahekordse tasumise toimumisele: eelotsustaotluse esitanud kohus märgib sõnaselgelt, et Belgias ei võeta intresse maksukohustuse suurust arvutades arvesse.

Intresside arvamine maksubaasi

34. Käesolevas asjas on küsimus pigem selles, et intresside arvamisel maksubaasi L. H. Piatkowski maksukohustus Madalmaades suureneb. L. H. Piatkowski tundub olevat seisukohal, et kõnealustelt intressidelt sotsiaalkindlustusmakse kogumine kuulub Belgia pädevusse ja et seetõttu ei tuleks neid võtta arvesse nende sotsiaalkindlustusmaksete

20 — Viidatud 13. joonealuses märkuses, kohtuotsuse punkt 60.

21 — Otsuse punkt 60, kohtujuristi kursiiv.

22 — Vt 8. märtsi 2001. aasta otsus kohtuasjas C-68/99: komisjon *vs.* Saksamaa (EKL 2001, lk I-1865, punkt 25).

maksubaasis, mida ta peab tasuma Madalmaades. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et ta „ei ole märganud määruses mingit selget tegurit, mille alusel võiks öelda, et selline tulu on seotud asjaomastest liikmesriikidest vaid ühega".

35. Määruse nr 1408/71 II jaotise sätete ainus eesmärk on määrata kindlaks, milliseid õigusnorme kohaldatakse nende isikute suhtes, kes kuuluvad kõnealuse määruse reguleerimisalasse. Sätetega ei püüta kindlaks määrata tingimusi, mille täitmine annab õiguse või paneb kohustuse liituda sotsiaalkindlustusskeemiga. Liikmesriigid peavad kõnealused tingimused ise oma õigusaktides sätestama.[23] Kui II jaotise asjaomaste sätete kohaldamisel on kindlaks määratud, et kohaldada tuleb teatud liikmesriigi õigusnorme, peab kõnealune liikmesriik määratlema tulu, mis võetakse arvesse sotsiaalkindlustusskeemi tehtavate maksete arvutamisel.

36. Euroopa Kohus on nõustunud seisukohaga, mille kohaselt võivad siseriiklikud ametiasutused vabalt määrata asjaomase liikmesriigi sotsiaalkindlustusskeemi üksikasjaliku rahastamiskorra, kui määruse nr 1408/71 alusel tuleb kohaldada kõnealuse liikmesriigi õigusnorme,[24] ja on lisaks sedastanud avaramas, asutamislepingu töötajate vaba liikumise sätete kontekstis, et „ühenduse tasandil siseriiklike õigusaktide ühtlustamise puudumise korral peavad põhimõtteliselt liikmesriigid määratlema täpsemalt selle tulu, mis võetakse arvesse sotsiaalkindlustusmaksete arvutamisel".[25]

37. Euroopa Kohus on samuti sedastanud, et VII lisas nimetatud juhtudel kohaldatakse isiku suhtes, kes samaaegselt töötab ühes liikmesriigis ja tegutseb füüsilisest isikust ettevõtjana teises liikmesriigis, mõlema liikmesriigi õigusnorme samaaegselt ning et see isik „on sellisel juhul kohustatud tasuma makseid, mille kumbki liikmesriik talle vastavalt määranud on"[26]. Määrus nr 1408/71 „jätab sotsiaalkindlustusskeemide kindlaksmääramise ja eelkõige kohustuslike kindlustusmaksete suuruse määramise liikmesriikide pädevusse".[27] Määrusega nr 1408/71 kehtestatud koordineerivale süsteemile, mis reguleerib selle määruse II jaotises eelkõige neile töötajatele ja füüsilisest isikust ettevõtjatele, kes erinevatel asjaoludel kasutavad

23 — 3. mai 1990. aasta otsus kohtuasjas C-2/89: Kits van Heijningen (EKL 1990, lk I-1755, punkt 19).

24 — 26. jaanuari 1999. aasta otsus kohtuasjas C-18/95: Terhoeve (EKL 1999, lk I-345, punktid 33–35).

25 — 24. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Terhoeve, punkt 51.

26 — 13. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus De Jaeck, punkt 39.

27 — 22. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon vs. Saksamaa, punkt 29.

oma õigust vabale liikumisele, kohaldatava õiguse kindlaksmääramist, on omane, et tasumisele kuuluvate sotsiaalkindlustusmaksete suurus erineb olenevalt liikmesriigist, kus vastav kutsetegevus täielikult või osaliselt toimub, või olenevalt sotsiaalkindlustusalastest õigusnormidest, mida sellele tegevusele kohaldatakse. [28]

38. Seetõttu nõustun komisjoniga, et kõnealuste intresside arvamine maksubaasi tuleneb lihtsalt asjaolust, et artikli 14c alusel kehtivad L. H. Piatkowski suhtes kõik Madalmaade õigusnormid kõigi nendega kaasnevate eeliste ja puudustega.

Liikmesriigi pädevuse piiramine sotsiaalkindlustusküsimustes

39. Kohtupraktikas on kehtestatud teatavad piirangud liikmesriikidel sotsiaalkindlustusvaldkonnas olevate volituste kasutamisele: nad peavad näiteks tagama, et nende siseriiklikud sotsiaalkindlustusalased õigusnormid ei takista asutamislepinguga tagatud vabaduste tõhusat kasutamist ning eelkõige, et võõrtöötajat, kes on kasutanud oma vaba liikumise õigust, ei asetata kodumaal töötava töötajaga võrreldes ebasoodsamasse olukorda. [29]

40. Käesolevast asjast ei ilmne siiski, et L. H. Piatkowski, olles Madalmaadest Belgiasse elama asudes kasutanud oma vaba liikumise õigust, oleks asetatud intresside käsitlemisel sotsiaalkindlustusega seoses kodumaal töötavate töötajatega võrreldes ebasoodsamasse olukorda. Tundub olevat üksmeel selles, et kui L. H. Piatkowski ei oleks asunud elama Belgiasse, vaid oleks jäänud elama Madalmaadesse, oleks Madalmaades intresse käsitletud samal viisil, st need oleks arvatud tema maksubaasi (kuigi lõplikult on kõnealune küsimus loomulikult siseriikliku kohtu otsustada).

41. Eelotsusetaotluse esitanud kohus tsiteerib ka kohtupraktikat, mille kohaselt on liikmesriigi sotsiaalkindlustusalased õigusnormid vastuolus EÜ artiklitega 39 ja 43,

28 — 13. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Hervein II, punkt 52.

29 — Vt kohtujurist Ruiz-Jarabo ettepanek 22. joonealuses märkuses viidatud kohtuasjas komisjon *vs.* Saksamaa, punkt 27 ja viidatud kohtupraktika.

kui kindlustatud isikult nõutavad maksed ei taga talle täiendavat sotsiaalkindlustuskaitset.[30] Käesolevas asjas märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et maksetele, mida L. H. Piatkowski peab intresside pealt tasuma, ei ole mingisugust võrdväärset vastet sotsiaalkindlustuse näol, kuigi ta kahtleb, kas see piirab vaba liikumist, kuna sotsiaalkindlustusmaksete suurendamise korral võiks alati väita, et sellel puudub vaste sotsiaalkindlustuse näol.

Eespool nimetatud kohtupraktika[31] puudutas olukordi, kus maksete tasumine teatava liikmesriigi sotsiaalkindlustusskeemi ei taganud asjaomastele töötajatele õigust saada mis tahes sotsiaalkindlustushüvitist[32] või täiendavat sotsiaalkindlustuskaitset[33] või sotsiaalkindlustuskaitsega seotud lisakaitset.[34] Leian, et käesolev asi on neist erinev: tehes sissemakseid Madalmaade skeemi, saab L. H. Piatkowski õiguse vanadus- ja toitjakaotuspensionile, peretoetustele ning meditsiiniliste erikulude hüvitamisele.

42. Olen nõus, et pelgalt asjaolu, et kindlustatud isiku maksukohustust suurendatakse, kuna asjaomane liikmesriik võtab arvesse teatavast allikast saadava tulu, ei või iseenesest käsitleda selle isiku liikumisvabaduse takistusena. Nagu märgivad nii Madalmaade valitsus kui ka komisjon, on oluline asjaolu, kas isiku maksukohustuse vastena on olemas sotsiaalkaitse, kuigi intressidelt võetav makse ei taga mingit konkreetset täiendavat sotsiaalkaitset, kuna L. H. Piatkowski on juba sotsiaalkaitsega hõlmatud. Kaitse ulatus ja makse täpne arvutusviis ei ole olulised.

43. Eelotsusetaotluse esitanud kohus küsib lõpuks, kas see, et nii Madalmaad kui Belgia võtavad intressidelt sotsiaalkindlustusmakseid, on kooskõlas töötajate vaba liikumise põhimõttega. Kuna asjaolude põhjal on siiski selge, et käesolevas asjas sellist olukorda ei teki, olen arvamusel, et Euroopa Kohtul ei ole vaja kõnealuses küsimuses otsust teha.

30 — 13. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Hervein II, punkt 64 ja viidatud kohtupraktika.

31 — Vt 30. joonealune märkus.

32 — 3. veebruari 1982. aasta otsus liidetud kohtuasjades 62/81 ja 63/81: Seco (EKI. 1982, lk 223, punkt 7).

33 — 15. veebruari 1996. aasta otsus kohtuasjas C-53/95: Kemmler (EKI. 1996, lk I-703, punkt 13).

34 — 13. joonealuses markuses viidatud kohtuotsus Hervein II, punkt 64.

Ettepanek

44. Eeltoodust lähtudes teen ettepaneku vastata Gerechtshof te 's-Hertogenbosch'i küsimusele järgmiselt:

EÜ artiklid 39 ja 43 ega nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes artikli 14c punkt b ei välista seda, et liikmesriik nõuab sotsiaalkindlustusmaksete tasumist selles liikmesriigis asuva äriühingu poolt teises liikmesriigis elavale kodanikule makstava intressitulu pealt, kui selle kodaniku suhtes kuuluvad kohaldamisele määruse nr 1408/71 artikli 14c punkti b alusel koostoimes selle määruse VII lisaga mõlema liikmesriigi sotsiaalkindlustusalased õigusnormid.